

ZPRÁVY ZAHNANICNÉ.

TELEGRAFICKÉ.

Na říšské radě ve Vídni došlo ku skandálu pro volby vídeňské. Známy zutivý německý liberál Wrabets prohlásil, že se stydí za to, že je členem vídeňské živnostenské jednoty. Na tato slova vyskočil antisemita Steiner a zvolal: "To jest nešťastná držost. To by mohl být každý učitel! Ten židovský pacholek nazval fedistatvo jednoty vřiváky." Následovala vřava, se které vynikl hlas Steinerův: "Však on Wrabets bude brzy odtud vyhozen."

Říšská rada rakouská přijala usnesení, by vláda pracovala s ostatními zeměmi, které chtějí na základě mezinárodního dohodnutí stanoviti cenu stříbra a zlata.

Antisemitická agitace ve Vídni vznikla též na tamní universitě. Křesťanští studující prohlásili, že nedají Židům žádnou satisfakci. Z toho povstala taková vřava, že musela býti povolána policie k vyklizení univerzitních místností.

Hrabě Goluchovský, rakouský ministr zahraničních záležitostí, jenž dlel minulý týden za důležitým politickým posláním v Berlíně, vrátil se zpět do Vídne. Že posláním jeho bylo velmi důležité, o tom svědčí několik soukromých rozmluv, jež měl hrabě s císařem, výměna mnoha depeší s Římem a udělení řádu červeného orla císařem Goluchovskému. Jisto jest, že italská krize byla přetřásána a jednáno o obnovení trojspolku. Jak známo, není Rudini, nový premier italský žádným přívržencem tohoto sdružení. Rakousko i Německo považují pád Crispiho za nenahraditelnou ztrátu. Hraběti Goluchovskému bylo slíbeno, že Německo vyhledáváti bude přátelské styky s Anglií, a hleděti jí připoutati k trojspolku. Josavadní závazky HŘ v trojspolku nucených zůstávají i na dále v platnosti. Bylo ujednáno, že v pádu války francouzsko-německé anebo rusko-německé, Rakousko svému německému spojenci vojskem ku pomoci přispěje. Itálie bude hráti za okolností podobných jen trpnou úlohu.

Hrabě Goluchovský ihned po svém návratu z Berlína povolal k sobě italského vyslance, hraběte Nigru. Následek toho byl, že Nigra odcestoval okamžitě do Říma, aby sdělil králi Humbertovi obsah rozmluvy.

Císař rakouský jmenován byl anglickou královnou čestným plukovníkem pluku britanských dragounů. Z toho soudí se, že přátelské vztahy Anglie k trojspolku, o nichž v posledních dobách mnoho se mluvilo, zakládají se na pravdě.

V neděli dne 15. t. m. odbývána byla na hřbitovech vídeňských nad hroby padlých revolucionářů z roku 1848 trýzna. Tisíce lidí sešlo se na hřbitovy, aby prokázali čest památce padlých bojovníků svobody. Když slavnosti na hřbitově byly skončeny, táhly zástupy k budově sněmovny. Izdání policie zastoupila jim cestu a tašenou zbraní vrhla se na vzdorující lid. Více osob bylo zatčeno a zraněno.

Císař František Josef jest prý razován papežem, aby nescházel se Janově s králem italským Humbertem.

Dunaj a jeho přítoky povážlivě se rozvodnily a mnoho osad na jejich pobřeží bylo vodou zaplaveno. Panují obavy, že i vídeňský Prater bude zaplaven. Z mnohých osad docházejí zprávy o neštěstích.

V Uhrách krade se od jakživa, ale v poslední době vysoce zlodějové předstihují betáry z pusty. Nedávno vysoký úředník Palszky okrádal muzeum a nyní strýc ministra obchodu E. Daniel obviněn jest z podvodné hry. Bránil se sice, a vyzval proto již členy kasina na souboj.

V Páří odbyval se souboj na šavli mezi baronem Josikou, zástupcem carského kabinetu v uherské radě a baronem Klabelbergem. Poslední byl smrtelně zraněn. K souboji svedl příčinu dopis uveřejněný Klabelbergem o Josikovi.

Uherský lékař Jokai, jmenován byl členem předodvědné komise, která se má postarati o vyhubení "róvokazu."

Korunovace carských manželů byla úředně ustanovena na den 30. května a zároveň byl uveřejněn její program. Car s carevnou budou slaviti vjezd do Moskvy dne 21. května a 7. června opět odecestují. Během této doby odbudou se všechny slavnosti, bohoslužby, audience, bály, přehlídky vojska a jiné slavnosti. Korunovace bude nejslavnější, jakou kdy Moskva viděla.

Carovi Jiří, jemuž lékaři již před půlročním rokem ustanovili jen několik týdnů života, nalézá se v jižní Francii a daří se mu dobře. Nemocný vypadá mnohem lépe než před půl rokem.

Depesce, zasláná z Petrohradu vídeňské Neue Freie Presse sděluje, že car propůjčil habešskému králi Menelikovi velkokříž av. Ondřeje. Jest to nejvyšší vyznamenání za služby vojenské carem udělované. V depesí dále se praví, že v Petrohradě očekávají, že Menelik požádá cara, by byl prostředníkem mezi ním a Itálií ve vyjednávání o mír, na základě neodvislosti Habeše a stanovení starých hranic Erythrejských.

Car, prokurátor svaté synody Podědonoscov, generál Gurka a černo-horský kníže Nikola zaslali králi Menelikovi blahopřejné depeše. Car prý se vyslovil, že jest ochoten dělati prostředníka mezi Habešany a Itálií.

Anglická vláda žádá, aby jí dovoleno bylo užiti k výpravě egyptské t. zvaného egyptského fondu, než vláda francouzská nechce k tomu dáti svého svolení. Minulý čtvrtek měl ve francouzském parlamentu řeč o záležitosti té ministr zahraničních záležitostí Berthelot, v níž poukázal na nastávající britanskou expedici do Dongoly a prohlásil, že Francie nedá k tomu svolení, aby k výpravě použit byl egyptský fond. Ministr pravil, že Velká Británie potřebuje k tomu účelu, ježž zamýšlí, plnou moc komise egyptského dluhu a ucházela se u Francie o souhlas. Proti něčemu podobnému stávají vážné námitky, jelikož interese majitelů fondu, z nichž tři čtvrtiny Francouzů je, ohroženy jsou. Náklad na výpravu bude i v případě dobrého zdaru větší než rozpočteno. Na anglického státního podsekretáře Curzona učiněn v parlamentu dotaz, ohledně záležitosti egyptské. K němu odpověděl Curzon, že byla vláda britická donucena usplňiti tažení na Dongolu, poněvadž bylo ze spolehlivých pramenů oznámeno, že se Mahdi skutečně na Egypt chystá a svatou válku mu vypověděl.

Kabinet lorda Salisburyho prodělavá vnitřní krizi, vyvolanou nesrovnalostmi mezi jednotlivými členy v záležitosti egyptské se vyskytujícími. Ministři nesrovnávají se s náhledy svého předsedy.

Anglie má tedy již skutečně válku a sice v jižním Egyptě. Polní tažení odporučeno radou ministerskou a voje plaví se do Egypta, aby podnikly výpravu proti přivržencům Mahdiho, kteří, nadšeni porážkou Itálí, nastoupili stezku válčnou.

Afera s předčasným uveřejněním císařského omloušovacího dekretu v časopise Vorwärts jest již skončeno odsouzením tří knihtiskařů, kteří jeden otisk dekretu podstrčili redakci onoho časopisu. Dostali od 1-3 měsíců.

Propuštěním uvězněných socialistů zabezpečil si nový premier italský, Rudini, alespoň pro první dobu př-

zátě nejkrásnější krahů lidu italského. Římský socialisté vyhlí vátte náhl. nku svému Giuseppe de Feliceovi, jemuž vrátena svoboda. Felice jest Sicilian a členem poslanců sněmovny. Na počátku roku 1894 byl obviněn spolu s vypovězeným anarchistou Cypriem a poslancem Castellim, že spiknutí, jehož účelem bylo vyvolati revoluci a svržnutí monarchii. Podatilo se jim zatkáno na Sicílii a jiných místech Itálie vyvolati bouři, za něž pykal do nyní vězení. S ním zároveň propuštěni jiní vůdci socialističtí. Když přibyl na nádraží, uvítáni byli brovským zástupcem svých přátelů a přátel s hudbou a prapory, kteří hleděli přátelům Crispiho dokázat, že vůdci jejich skutečně padli. Když náčelníci socialisté vesedili do připravených vozů, nemělo nadšení lidu konce. Nežbylo jim než se svých met ve voze povstat, sejmouti klobouky a hlavy a čekati několik minut, než se lid utišil. Na to měl de Felice krátkou řeč, ve které děkoval za nechtané přijetí, ujišťoval své soudruhy, že jest to nejblazeštější okamžik jeho života a vyzval lid, by provolal slávu markýzi Rudinimu: Vyzvání tomu bylo ovšem nadšeně vyhověno, načež lid koně vypráhl a a sám povoz triumfálně hlavními ulicemi města táhl.

Nové ministerstvo italské rozhodlo se vésti v Africe válku dále a poslanců sněmovna povolila na to 140,000,000 lir skoro jednohlasně. Než došlo k hlasování, měl premier Rudini řeč, v níž prohlásil, že veškeré vyjednávání o mír musí býti zamítnuto, poněvadž toho čest národa vyžaduje.

General Baratieri, jemuž za vinnu se klade porážka Itálí v Habeši, má býti v Římě veřejně souzen před občanským soudem, ač ve vojenských kruzích se tvrdí, že to nemožno a ohledem na zachování italských vojenských tajemství.

Habešský negus Menelik žádá od Itálie válečnou náhradu v obnosu 3,000,000. Itálie podmínku tuto za žádnou cenu nepřijme a tím se celá věc stává ještě zapletenější, poněvadž také Menelik prohlašuje, že od ní neuvolí. Menelik má ale tu výhodu, že je dnes pánem situace a může si poroučeti. Vojsko jeho, které táhne na Massavu, může každou chvíli uzavřítí Asmaru. Ministerstvo Rudiniovu ztrácel vůči hledě pádu pod nohama. Král sám mu nepřeje a u stran lidových naopak také oblibeno není. Peníze na vedení války byly sice povoleny, ale nyní budou předkládány účty nové. Praví se, kdyby nebyl rozpočet povolen, že ministerstvo rozpustí sněmovnu. Král prý již přijal listinu, již sněmovnu propustí a tato jen potřebuje, aby byla ministerstvem uveřejněna. Jakmile bude mír uzavřen, obmyslí prý král Menelik návštěvu ruského cara v Petrohradě. Ruský vyslanec v Habeši vyjednává prý s Menelikem, aby dovolil ruskému zdravotnímu a lékařskému sboru vydati se do Massavy. Povolení toto bude podle všeho vydáno.

Francie pohlíží žárlivým okem na kroky Anglie v Egyptě. Jak se podobá, zajistila si Anglie, dříve než tažení podnikla, souhlasu velmocí, vyjma Francie a Ruska.

Pařížský žid Rosenthal, známý novinářský zpravodaj St. Cere, obžalovaný z vydírání peněz na zemřelém milionáři Max Lebaudym, byl propuštěn pod zárukou 1000 prozatím na svobodu.

Ve Španělsku schladly již hlavy lidu nad sympatickým projevem Sp. Států s kubánskými povstalcí. Listy El Correo, El Liberal a jiné počínají odauzovati vojenské operace na Kubě, jelikož povstalcí vyskytují se opět v krajích, z kterých, dle dřívějších zpráv, byli vytlačeni. Listy stěžují si na smutné výsledky, které docílily byly od počátku února.

Do Španělska přijel generál Navarro z Kuby, jenž praví: Nejsi tajemstvím, že věci jsou zlé, že boj bude dlouhý. Tentýž náhled panuje též i v kruzích vládních kde soudí se, že bude třeba ještě velkých obětí se strany Španělska ku potlačení povstání. Weyler, jak se zdá, jest již svého syt. Co nejdříve bude posláno nové vojsko na Kubu. Gen. Weyler praví, že americký kongres poručuje pravidelný běh boje a jest každému známo, že lid sbíhá se ze všech částí Havany a přidává se k povstalcům v naději, že tito budou jako válčící moc uznáni. Generál nepřikládá velké důležitosti Maceova pochodu z provincie Havany do Pinar del Rio, jelikož ví, že systém povstalců jest nikdy nepřijati boje a vždy omeziti se na menší šarvátky. Doufá dále v úspěch polního tažení. Stěžuje si trpce na netrpělivost ve Španělsku a jen konflikt se Spoj. Státy velí mu k velké opatrnosti. Dopisovatel El Imparcial telegrafuje, že gen. Weyler odstoupí jestli uznán povstalců jako moei válčící a nesnáze při volbách na Kubě poruší politiku války.

Ostrov Porto Rico, jenž patří Španělsku, dělá mateřské zemi také opposici. Oznamuje se, že lid odmitl účastniti se volb do madridské sněmovny.

V královském paláci v Bělehradě udál se senzační skandál. Jistá mladá Ruska neobyčejně krásy vloupala se do komnaty krále Alexandra, vylámala jeho stolec a odnesla z něj pouze knihu kopíř dopisů, které Alexander různým ženštinám, diplomatům a obchodníkům paal. Některé pak z nich náležely ruským politikům, jiné vztahovaly se na opatření jež král Milan učinil ohledně svých nemanželských dětí, zvláště svého syna, jenž jest dítětem rozvedené ženy bývalého premiera Rističe. Za jakým účelem Ruska ony kopie ukradla, neví se, ale mladý králek má z toho strachu dosti.

Sultán vydal dekret, nfmž uděluje se milost všem povstalcům na Kretě. V amnestii zahrnuti jsou i rebelové lonského povstání.

Král Alexander srbaký zasnoubil prý se s řeckou princeznou Marit.

Ferdinand koburský, nynější kníže bulharský nalézá se v bídném finančním postavení. Zpráva ta překvapuje, neboť rodina jeho jest jednou z nejbohatších v Evropě. Koburg dal nedávno zhotoviti v Berlíně šavli diamanty posázenou za \$100,000, kterou chtěl dáti darem sultanovi, než když přišlo k placení neměl peněz. Mimo tohoto trublu činí Ferdinand zoufalý pokus dostati ze statků svých \$1,000,000.

V Egyptě jsou kruhy Francií příznivé velice rozhořčeny nad výpravou sudanskou a veřejný tisk obviňuje lorda Salisburyho a podsekretáře Curzona z falešných údajů ohledně výpravy egyptské.

Khediv egyptský přítomen byl dnes odchodu egyptských pluků a loučil se s důstojníky srdečně.

Derošové přiblížili se ku Kassale na 2 hodiny cesty. Posádka v ní má potraviny a zásob na několik měsíců. Derošové čítají 300,000 bojovníků, z nichž 40,000 tvoří vzorně vycvičené a výtečně ozbrojené vojsko. Angličané teprve nyní poznávají do čeho se pustili.

Z Pekingu došla zpráva našemu odboru zahraničnímu, která potvrzuje zprávu o tajné smlouvě mezi Čínou a Ruskem uzavřené, dle které Rusku dostalo se zvláštních výhod při stavbě železnice Manžurské. Japonské vyslanectví nevěří si při liš této zprávy tvrdí, že dráha Manžurskem vedená nemá pro Japan velké důležitosti. V Mandžursku nalézá se již jedna trať a soudí se, že nová dráha, ku které Rusko dostalo koncesi, stavěna bude mezi touto a dráhou sibiřskou.

"ZACHRANTE MNE!"

"Máte tyto válečky ničí sílu jednoho koně."

Již k válce vášim koním kupujte:

DEERING SKLÍZECE A ZACÍ STROJE.

Jeden nejkrásnější se všech. Je-lich válečky a s nimižami vykoná práce větší množství a obětavěji opotřebování. Vše koni utváří se snadně tam, kde zapotřebí plně síly při práci s válečkami. Podobně se stroji šoviní.

Hleďte se o Deering katalog vašeho jednatelce, aneb ptejte na

DEERING HARVESTER CO., CHICAGO.

Na Kubě překvapili povstalcí Španěly náhlým objevením se znovu v okolí Havany. V Pinar del Rio svedena byla v úterý dne 17. března větší bitva mezi voji, jimž velel povstalecký generál Maceo a vojskem španělským. Povstalcí čítali na 5000 mužů, vojska bylo méně, však vojsku přece podatilo se povstalec zatláčiti. Tito postavili se znovu, ale musili přece ucouvnouti. Ztráty na obou stranách byly značné.

Z Kuby ohlašuje se několik šarváték s povstalcí. Úřední zprávy oznamují veliké ztráty povstalců a vítězství zbraní španělských, ve skutečnosti ale zdá se to býti opačně. Maceo porazil ve větší srážce Španěly, prorazil jich střed a vypálil město jen 10 mil daleko od Havany.

Úřední zpráva o válce na Kubě vydaná španělským ministrem války udává že během povstání až do února t. r. zabito bylo 286 vojínů v bitvách, 119 zemřelo na poranění, 3190 na žlutou zimnici, 282 na jiné nemoci, tak že ztráty jsou 3877. Je-li to pravda, pak jsou povstalcí prami zerní střešci, neb zavinili smrt pouze 405 mužů.

Zprávy osobní.

Pan Mottis, jeden z nejstarších a vážených osadníků od Milligan, byl v Omaze ve středu. Přijel za smutným účelem. Přivezl totiž syna svého k operaci. Po novém roce zlomil syn nohu ve stěně a povolán k němu Dr. Siegl. Ten jej hojil a hojil po více než dva měsíce, ale syn pana Mottise měl zůstatí mrzákem. Proto přivezen sem do nemocnice, kde musili mu lékaři nohu zlámati a srovnati. S panem Mottisem přijel též tamější hostinský, oblibený zde p. Jos. Jicha, jehož četní přátelé rádi uviděli.

V pondělí mile překvapeni jsme byli návštěvou starého přítele našeho, p. J. J. Egermayera, kterýž na cestě na návštěvu starého domova svého, do Cedar Rapids, Ia., se nalézá. Pan Egermayer usazen byl v Cedar Rapids, na to po nějaký čas ve Watertown, N. D., odkudž se před osmi roky přesídlil se do Tacomy, nyní pak usadil se trvale na zaváděňovaných pozemcích v Market Lake, Idaho, kdež, jak známo, přítomně nová osada česká zakládána jest.

* Poštovní příjmy 30 největších pošt našich obnášely za únor o \$344,742 více, než v lednu. Celkový příjem obnášel \$2,722,787 proti \$2,377,444 v témže měsíci roku minulého.